

Abstrakt:

Diplomová práce se zabývá obrazem Donbasu jakožto svébytného toposu ve vybraných dílech současných východoukrajinských spisovatelů a spisovatelek. Symbolická hodnota regionu, určována především periferním charakterem prostoru a dominantní industriální povahou krajiny, se formovala v ukrajinské kultuře během celého minulého století. V současnosti, v důsledku společenského vývoje posledních desetiletí, a především kvůli stále probíhajícímu válečnému konfliktu, jsou podoby symbolické geografie kraje významně přehodnocovány a aktualizovány.

V první části práce je načrtnut historický vývoj regionu a s ním spjatých dominantních mýtů a metafor Donbasu, na jejichž pozadí je současná literatura zkoumána. Jádrem práce je pak analýza vybraných literárních děl autorů a autorek pocházejících z této oblasti; jedná se především o díla spisovatelů Vladimira Rafejenka, Serhije Žadana a básnířky Ljuby Jakymčuk. Interpretačními rámci jsou specifická povaha literatury pohraničí a reprezentace kolektivní paměti. Na jejich pozadí práce zkoumá zobrazované podoby jinakosti, vztah periferie a centra, symbolickou konstrukci prostoru a míst paměti či inscenaci paměti a zapomnění. Celá interpretace pak směřuje k analýze toho, jakými způsoby je konstruována donbaská identita a jaká východiska podob regionální identity literární díla nabízejí.

Klíčová slova:

Donbas, ukrajinská literatura, pohraničí, periferie, identita, kolektivní paměť